

Lloguers abusius i desnonaments a BCN

Per molt que la burgesia tapi el seu veritable rostre, a hores d'ara cada vegada més gent veu el que hi ha darrere de la màscara. Els que fa a penes vint anys parlaven de "*l'Estat del benestar*", ara mateixa l'única cosa que poden oferir és feixisme. Veiem feixisme als EUA, feixisme a Anglaterra, feixisme a Amèrica Llatina i feixisme en el Parlament Europeu. Així doncs, les lleis, aquests instruments construïts per a protegir i legitimar els interessos de la burgesia, s'interpreten i s'utilitzen en funció de cap a on bufi el vent a cada moment.

L'article 47 de la Constitució Espanyola recull el dret a l'habitatge, però després, a l'hora de portar-lo a la pràctica, no és més que paper mullat. L'Article diu així: "*Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per a fer efectiu aquest dret, regulant la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per a impedir l'especulació*". En canvi, en la pràctica, el dret a l'especulació de la minoria burgesa és la veritable llei i està per sobre del dret a tenir un habitatge digne. És una expressió més de la putrefacció del capitalisme monopolista d'Estat. Poc importa la seva Constitució, ells mateixos i els seus hereus la interpreten, la canvien i se la salten segons els seus interessos de la classe, que són els interessos dels monopolis, de la burgesia.

Segons la web *epdata.es*, les dades publicades dilluns passat 16 de març per la Secció Estadística del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) indiquen que es van dur a terme 12.446 desnonaments durant el 2019 a Catalunya. Famílies senceres que es queden al carrer, o en un sistema d'habitatge social que no dóna proveïment i emmascara la seva ineptitud en una muntanya de burocràcia que per a la gran majoria dels treballadors és un mur impossible de travessar tot i amb ajuda de juristes.

Amb la *“crisi del coronavirus”*, suposadament, s’han parat els llançaments de desnonaments de manera temporal. El Govern no ha cedit cap moratòria als lloguers, a diferència de les hipoteques, encara que és cert que alguna empresa privada ho ha fet. Cal dir que a aquesta moratòria no pot acollir-se tothom, únicament aquelles persones que es trobin en cas de *“vulnerabilitat econòmica”*. A més, si els ingressos del conjunt familiar en el mes anterior són superiors a 1.613,52 euros no es tindrà dret a aquesta moratòria, depenent si algun dels membres de la família té una discapacitat (pot variar la quantitat).

També es tindrà dret a la moratòria si la quota d’hipoteca i subministraments bàsics supera el 35% dels ingressos familiars. D’altra banda, per a accedir a ella s’han de lliurar en l’entitat financera que va concedir el préstec, la moratòria al costat de tots els documents que acreditin aquesta vulnerabilitat, amb llibre de família o bé un document de parella de fet o un certificat d’empadronament, per a acreditar la quantitat de persones que habiten en l’habitatge. Les persones amb discapacitat hauran de tenir una declaració de discapacitat, de dependència o d’incapacitat permanent per a realitzar una activitat laboral. I a més, segons El País: *“En el cas d’un treballador en l’atur, s’haurà de presentar un certificat expedit per l’entitat gestora de les prestacions, en el qual figuri la quantia mensual percebuda en concepte de prestacions o subsidis per desocupació. En el cas de cessament d’activitat dels treballadors autònoms, serà indispensable un certificat expedit per l’Agència Tributària o l’òrgan competent de la Comunitat Autònoma”* a més: *“S’afegirà també una declaració responsable del deutor amb la qual certifica el compliment dels requisits exigits per a considerar-se sense recursos econòmics suficients.”*

Així doncs, és cert que existeix una moratòria per a les hipoteques, però amb molta lletra petita i amb molta burocràcia entremitg, com no podia ser d’una altra manera. Cal

esperar que a l'abril, el problema tornarà a ser el mateix o més gran, tenint en compte la quantitat d'impagaments injustificats que hi haurà tant d'hipoteques com de lloguers. La classe treballadora no pot esperar de cap manera que li beneficiï una estratègia dissenyada per a reestructurar el decadent capitalisme, com és la que s'està desplegant amb l'excusa del coronavirus, a causa de la crisi inherent al propi sistema i anterior a l'existència del COVID-19.

Un dels focus més conflictius respecte a l'habitatge és el de la ciutat de Barcelona, plagada de pisos turístics que encareixen els lloguers fins al punt de tornar-se impagables. Els joves treballadors per a poder independitzar-se a la ciutat tenen dues opcions: o compartir pis o viure en estudis de poc menys de 30 metres quadrats en els quals se'ls pot anar més de la meitat del sou en el lloguer.

En quant a les famílies, cada vegada són més les que es veuen abocades a abandonar la ciutat pel fet que els propietaris dels pisos estan interessats a treure molt més rèdit a la seva propietat. Moltes famílies marxen a viure a pobles o municipis relativament pròxims a la ciutat (per a estar prop del treball) com Cardedeu, Vilafranca del Penedès, Sant Cugat, Sabadell, Rubí, Pallegà o fins i tot fora de la província. El cens municipal de l'INE, indicava que 466 persones havien abandonat la ciutat en 2019 respecte al 2018.

Per no parlar dels 200 menors que viuen en barraques amb les seves famílies a la ciutat que es presenta com la més "cosmopolita" de l'Estat o que en els últims deu anys ha pujat un 72% el nombre de persones sense sostre. El cens de la fundació *Arrels*, va recomptar unes 1.195 persones dormint al carrer de Barcelona (sense comptar les que dormen en equipaments municipals o d'assentaments irregulars, que doblegarien la xifra) mentre el Govern ens demana que ens quedem a casa. La mateixa fundació *Arrels* ha denunciat que a Barcelona s'està arribant a multar fins amb 300 euros a persones *sense sostre* per no estar confinades.

Enfront de la problemàtica de l'habitatge, els únics que planten cara són els treballadors agrupats en col·lectius en defensa de l'habitatge, ja sigui en quant als lloguers com en quant a les hipoteques. Són aquests col·lectius, independents de les institucions, els que ajuden a enfrontar-se contra l'Administració i els especuladors als afectats per les constants pujades del preu de l'habitatge i els lloguers a la ciutat comtal emanades de la usura dels propietaris que només busquen el benefici econòmic mitjançant l'especulació.

Entre aquests col·lectius cal recalcar la tasca duta a terme per l'Observatori de l'Habitatge i Turisme del Clot i Camp de l'Arpa (Barcelona), al qual el Partit Comunista Obrer de Catalunya (PCOC) dóna el seu sencer suport. L'Observatori va demostrar un gran valor enfrontant-se a un cas tan difícil i mediàtic com de Cinto, un senyor de 92 anys amb 75% de discapacitat al qual la propietària del bloc en el qual viu porta al voltant de 20 anys intentant fer-lo fora per a poder pujar els lloguers d'aquest bloc a plaer amb l'única excusa d'un retard en els pagaments, però aquests pagaments mai s'han retardat més de 30 dies!

Un altre cas en el qual s'està lluitant actualment en el barri del Clot, és el de l'Allende i en Khalil, una família amb dos fills menors. L'empresa propietària és Monpa, antiga cadena de fleques que va deixar a 96 treballadors al carrer quan va tancar. Dimarts passat 3 de març es va dur a terme el quart llançament. La policia va desplegar enfront la casa de l'Allende i d'en Khalil un dispositiu policial de quatre furgonetes antidisturbis dels Mossos d'Esquadra. En veure l'aglomeració de gent que tapàvem l'entrada de l'edifici, van decidir retirar-se al·legant que no tenien suficients dispositius. No obstant això, el procés continua obert i Monpa, no vol negociar amb la família, segons ells mateixos, pel mal que aquest cas li ha fet a la seva imatge.

La realitat, és que en l'anterior llançament (divendres 24 de gener), es van unir a frenar el desnonament les antigues

treballadores de la fleca que Monpa tenia a un carrer de l'habitatge, que a més van criticar durament les condicions laborals a les quals les sotmetia l'empresa. Això és el que de debò li dol als capitalistes, veure a les seves pròpies treballadores fent costat als seus germans i germanes de classe en contra del mateix enemic: els que ens exploten en el treball i després ens persegueixen fins al nostre barri per a especular amb les nostres cases, la burgesia criminal.

Així doncs, veiem que enfront del feixisme i a les agressions de l'Estat capitalista, neix una força de treballadors i treballadores que sent la necessitat urgent d'organitzar-se. A vegades per falta de treball, a vegades per falta de sostre i a vegades, simplement, per pura dignitat. Des del Partit Comunista Obrer de Catalunya fem una crida a totes les persones que es vegin afectades per la xacra dels lloguers abusius a participar de les assemblees per l'habitatge del seu barri o del seu poble, així com a tot a totes les classes populars a unir-se en solidaritat i per un interès comú enfront de l'Estat de la burgesia, i aglutinar totes les lluites constituint un Front Únic del Poble contra els responsables de tots els nostres problemes: El capitalisme i el seu Estat burgès.

També fem una crida als obrers conscients de la necessitat d'enfortir l'instrument sublim de la classe obrera en la direcció de la lluita de classes contra la burgesia, a engrandir les files del Partit, ja que aquest és el cervell i l'ànima del proletariat i el seu instrument fonamental perquè la nostra classe social realitzi la missió històrica que li correspon: La seva emancipació com a classe social imposant el socialisme i el seu Estat.

Fora especuladors dels nostres barris!

Pel Front Únic del Poble!

Socialisme o barbàrie!

Barcelona, 24 de març de 2020

Comitè Provincial del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(PCOC) a Barcelona

Alquileres abusivos y desahucios en BCN

Por mucho que la burguesía tape su verdadero rostro, a estas alturas cada vez más gente ve lo que hay detrás de la máscara. Los que hace apenas veinte años hablaban del *“Estado del bienestar”*, ahora mismo lo único que pueden ofrecer es fascismo. Vemos fascismo en los EEUU, fascismo en Inglaterra, fascismo en América Latina y fascismo en el Parlamento Europeo. Así pues, las leyes, esos instrumentos contruidos para proteger y legitimar los intereses de la burguesía, se interpretan y se utilizan en función de hacia dónde sople el viento en cada momento.

El artículo 47 de la Constitución Española recoge el derecho a la vivienda, pero luego, al llevarlo a la práctica, no es más que papel mojado. El Artículo dice así: *“Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación”*. En cambio, en la práctica, el derecho a la especulación de la minoría burguesa es la verdadera ley y está por encima del derecho a tener una vivienda digna. Es una expresión más de la putrefacción del capitalismo monopolista de Estado. Poco importa su Constitución, ellos mismos y sus herederos la interpretan, la cambian y se la saltan según sus intereses de clase, que son los intereses de los monopolios, de la burguesía.

Según la web epdata.es, los datos publicados el pasado lunes 16 de marzo por la Sección Estadística del Consejo General del Poder Judicial (CGPJ) indican que se llevaron a cabo 12.446 desahucios durante el 2019 en Catalunya. Familias enteras que

se quedan en la calle, o en un sistema de vivienda social que no da abasto y enmascara su ineptitud en una montaña de burocracia que para la gran mayoría de los trabajadores es un muro imposible de atravesar todo y con ayuda de juristas.

Con la *“crisis del coronavirus”*, supuestamente, se han parado los lanzamientos de desahucios de forma temporal. El Gobierno no ha cedido ninguna moratoria a los alquileres, a diferencia de las hipotecas, aunque es cierto que alguna empresa privada lo ha hecho. Cabe decir que a dicha moratoria no puede acogerse todo el mundo, únicamente aquellas personas que se encuentren en caso de *“vulnerabilidad económica”*. Además, si los ingresos del conjunto familiar en el mes anterior son superiores a 1.613,52 euros no se tendrá derecho a dicha moratoria, dependiendo si alguno de los miembros de la familia tiene una discapacidad (puede variar la cantidad).

También se tendrá derecho a la moratoria si la cuota de hipoteca y suministros básicos supera el 35% de los ingresos familiares. Por otro lado, para acceder a ella se deben entregar en la entidad financiera que concedió el préstamo, la moratoria junto a todos los documentos que acrediten dicha vulnerabilidad, con libro de familia o bien un documento de pareja de hecho o un certificado de empadronamiento, para acreditar la cantidad de personas que habitan en la vivienda. Las personas con discapacidad deberán tener una declaración de discapacidad, de dependencia o de incapacidad permanente para realizar una actividad laboral. Y además, según El País: *“En el caso de un trabajador en el paro, se deberá presentar un certificado expedido por la entidad gestora de las prestaciones, en el que figure la cuantía mensual percibida en concepto de prestaciones o subsidios por desempleo. En caso el de cese de actividad de los trabajadores autónomos, será indispensable un certificado expedido por la Agencia Tributaria o el órgano competente de la Comunidad Autónoma.”* además: *“Se añadirá también una declaración responsable del deudor con la que certifica el cumplimiento de los requisitos*

exigidos para considerarse sin recursos económicos suficientes.”

Así pues, es cierto que existe una moratoria para las hipotecas, pero con mucha letra pequeña y con mucha burocracia entre medio, como no podía ser de otra manera. Cabe esperar que en abril, el problema volverá a ser el mismo o más grande, teniendo en cuenta la cantidad de impagos injustificados que habrá tanto de hipotecas como de alquileres. La clase trabajadora no puede esperar de ninguna forma que le beneficie una estrategia diseñada para reestructurar el decadente capitalismo, como es la que se está desplegando con la excusa del coronavirus, a causa de la crisis inherente al propio sistema y anterior a la existencia del COVID-19.

Uno de los focos más conflictivos con respecto a la vivienda es el de la ciudad de Barcelona, plagada de pisos turísticos que encarecen los alquileres hasta el punto de volverse impagables. Los jóvenes trabajadores para poder independizarse en la ciudad tienen dos opciones: o compartir piso o vivir en estudios de poco menos de 30 metros cuadrados en los que se les puede ir más de la mitad del sueldo en el alquiler.

En cuanto a las familias, cada vez son más las que se ven abocadas a abandonar la ciudad debido a que los propietarios de los pisos están interesados en sacar mucho más rédito a su propiedad. Muchas familias marchan a vivir a pueblos o municipios relativamente cercanos a la ciudad (para estar cerca del trabajo) como Cardedeu, Vilafranca del Penedès, Sant Cugat, Sabadell, Rubí, Pallejà o incluso fuera de la provincia. El censo municipal del INE, indicaba que 466 personas habían abandonado la ciudad en 2019 con respecto al 2018.

Por no hablar de los 200 menores que viven en chabolas con sus familias en la ciudad que se presenta como más “cosmopolita” del Estado o de que en los últimos diez años ha subido un 72% el número de personas sin techo. El censo de la fundación

Arrels, recontó unas 1.195 personas durmiendo en la calle en Barcelona (sin contar las que duermen en equipamientos municipales o de asentamientos irregulares, que doblarían la cifra) mientras el Gobierno nos pide que nos quedemos en casa. La misma fundación *Arrels* ha denunciado que en Barcelona se está llegando a multar hasta con 300 euros a personas *sin techo* por no estar confinadas.

Frente a la problemática de la vivienda, los únicos que plantan cara son los trabajadores agrupados en colectivos en defensa de la vivienda, ya sea en cuanto a alquileres como en hipotecas. Son estos colectivos, independientes de las instituciones, los que ayudan a enfrentarse contra la Administración y los especuladores a los afectados por las constantes subidas del precio de la vivienda y los alquileres en la ciudad condal emanadas de la usura de los propietarios que sólo buscan el beneficio económico mediante la especulación.

Entre estos colectivos cabe recalcar la labor del Observatori de Habitatge y Turisme del Clot y Camp de l'Arpa (Barcelona), al cual el Partit Comunista Obrer de Catalunya (PCOC) da su entero apoyo. El Observatori demostró un gran valor enfrentándose a un caso tan difícil y mediático como el de Cinto, un señor de 92 años con 75% de discapacidad al cual la dueña del bloque en el que vive lleva alrededor de 20 años intentando echarle para poder subir los alquileres de dicho bloque a placer y cuya única excusa es el retraso en los pagos, ipero dichos pagos nunca se han retrasado más de 30 días!

Otro caso en el cual se está luchando actualmente en el barrio del Clot es el de Allende y Khalil, una familia con dos hijos menores. La empresa propietaria es Monpa, antigua cadena de panaderías que dejó a 96 trabajadores en la calle al cerrar. El pasado martes 3 de marzo se llevó a cabo el cuarto lanzamiento. La policía desplegó frente a la casa de Allende y Khalil un dispositivo policial de cuatro furgonetas

antidisturbios de los Mossos d'Esquadra. Al ver la aglomeración de gente que taponábamos la entrada del edificio, decidieron retirarse alegando que no tenían suficientes dispositivos. Sin embargo, el proceso sigue abierto y Monpa, no quiere negociar con la familia, según ellos mismos, por el daño que este caso le ha hecho a su imagen.

La realidad, es que en el anterior lanzamiento (viernes 24 de enero), se unieron a frenar el desahucio las antiguas trabajadoras de la panadería que Monpa tenía a una calle de la vivienda, que además criticaron duramente las condiciones laborales a las que las sometía la empresa. Eso es lo que de verdad le duele a los capitalistas, ver a sus propias trabajadoras apoyando a sus hermanos y hermanas de clase en contra del mismo enemigo: los que nos explotan en el trabajo y luego nos persiguen hasta nuestro barrio para especular con nuestras casas, la burguesía criminal.

Así pues, vemos que frente al fascismo y a las agresiones del Estado capitalista, nace una fuerza de trabajadores y trabajadoras que siente la necesidad urgente de organizarse. A veces por falta de trabajo, a veces por falta de techo y a veces, simplemente, por pura dignidad. Desde el Partit Comunista Obrer de Catalunya hacemos un llamamiento a todas las personas que se vean afectadas por la lacra de los alquileres abusivos a participar de las asambleas por la vivienda de su barrio o de su pueblo, así como a todo a todas las clases populares a unirse en solidaridad y por un interés común frente al Estado de la burguesía, y aglutinar todas las luchas constituyendo un Frente Único del Pueblo contra los responsables de todos nuestros problemas: El capitalismo y su Estado burgués.

También hacemos un llamamiento a los obreros conscientes de la necesidad de fortalecer el instrumento sublime de la clase obrera en la dirección de la lucha de clases contra la burguesía, a engrosar las filas del Partido, puesto que éste es el cerebro y el alma del proletariado y su instrumento

fundamental para que nuestra clase social realice la misión histórica que le corresponde: Su emancipación como clase social imponiendo el socialismo y su Estado.

¡Fuera especuladores de nuestros barrios!

¡Por el Frente Único del Pueblo!

¡Socialismo o barbarie!

Barcelona, 24 de marzo de 2020

Comité Provincial del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(PCOC) en Barcelona